

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина України Шевчука Анатолія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України, частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“

м. К и ї в
16 липня 2019 року
№ 199-2(II)/2019

Справа № 3-176/2019(4005/19)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого, доповідача,
Лемака Василя Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина України Шевчука Анатолія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України, частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин України Шевчук Анатолій Петрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення пункту 3 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами (далі – Закон).

За пунктом 3 частини шостої статті 12 Кодексу для цілей Кодексу справами незначної складності є справи щодо оскарження фізичними особами рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацездатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пільг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту, пільг.

Пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу встановлено, що судові рішення у справах незначної складності не підлягають касаційному оскарженню, крім випадків, передбачених у підпунктах „а“ – „г“ цього пункту.

Відповідно до частини четвертої статті 63 Закону усі призначені за Законом пенсії підлягають перерахунку у зв'язку з підвищенням грошового забезпечення відповідних категорій військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за Законом, на умовах, у порядку та розмірах, передбачених Кабінетом Міністрів України; у разі якщо внаслідок перерахунку пенсій, передбаченого цією частиною, розміри пенсій звільненим із служби

військовослужбовцям, особам, які мають право на пенсію за Законом, є нижчими, зберігаються розміри раніше призначених пенсій.

На думку автора клопотання, внаслідок застосування оспорюваних положень Кодексу та Закону зазнало порушення „право, викладене у прямих нормах Конституції України“, а саме: у статтях 3, 6, 9, частині п'ятій статті 17, частині другій статті 19, статті 21, частині третій статті 22, частинах першій, другій статті 24, частинах першій, другій статті 46, статті 48, частинах першій, другій статті 55, частині першій статті 58, частині другій статті 124, частині другій статті 129, частині першій статті 129¹ Конституції України.

Шевчук А.П. вважає, що порушено, зокрема, його право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, гарантоване частиною другою статті 55 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги та долучених до неї матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання, стверджуючи про невідповідність Основному Закону України положень пункту 3 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу, частини четвертої статті 63 Закону, не обґрунтував, у чому саме полягає неконституційність вказаних положень, обмежившись наведенням змісту положень Конституції України, Кодексу, Закону та посиланням на міжнародні акти, рішення Європейського суду з прав людини і юридичні позиції Конституційного Суду України. Однак цитування приписів Конституції України, положень законів України, наведення змісту рішень Конституційного Суду України, посилання на міжнародні акти без наведення аргументів щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону України не може вважатись обґрунтуванням їх неконституційності в контексті вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Автор клопотання просить Конституційний Суд України „усунути дискримінаційні підстави щодо різночитання (тлумачення)“ частин третьої, четвертої Закону; надати „юридичне тлумачення щодо смислового поняття частини речення“, а саме: „на умовах, порядку та розмірах, передбачених Кабінетом Міністрів України“, яке викладене у частині четвертій статті 63 Закону; „надати юридичне роз'яснення (тлумачення) щодо переваг норми прямої дії“, викладеної у частині першій статті 63 Закону та „порядку і підстав застосування довідки державного органу“, яка надається на виконання вимог частини третьої статті 51 Закону. Тобто Шевчук А.П. фактично порушує питання щодо офіційного тлумачення закону, що не належить до повноважень Конституційного Суду України і є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 2 статті 62 Закону України

„Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина України Шевчука Анатолія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України, частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

